

T. B. M. M.**TUTANAK DERGİSİ****64 üncü Birleşim****9 . 4 . 2003 Çarşamba**

2. - Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı ile Adana Milletvekili Atillâ Başoğlu'nun; Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/543, 2/88) (S. Sayısı : 113) (1)

BAŞKAN-Tasarının tümü üzerinde, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına, Trabzon Milletvekili Sayın Akif Hamzaçebi; buyurun. (CHP sıralarından alkışlar)

Süreniz 20 dakika.

CHP GRUBU ADINA MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon)- Sayın Başkan, Yüce Meclisin değerli üyeleri; hükümet, ek vergilerden sonra, yeni bir vergi yasa tasarısıyla Türkiye Büyük Millet Meclisine gelmiş bulunuyor. Tasarıya hükümetin vermiş olduğu isim "yeni vergi düzenlemeleri; bir." Yani, bu, birinci tasarı. Bu tasarımı takip edecek daha başka tasarılar da olacak. Bunun anlamı, vergi hep gündemde olacak, hükümetin gündeminde sürekli vergi düzenlemeleri olacak.

Hükümet, işe vergiyle başladı, vergiyle devam ediyor. Her iki adımdan biri, neredeyse, vergi düzenlemeleri oluyor. Eskiden, vergi düzenlemeleri, vergi yasalarındaki değişiklikler bu kadar sık gündemde olmazdı. Neden olmazdı?.. Vergi yasaları tabii ki değişmez değildir; ekonominin ihtiyaçlarını tabii ki takip edecektir; toplumsal ihtiyaçları, bu ihtiyaçlardaki değişiklikleri tabii ki takip edecektir. Yine, hükümetler, kendi anlayışlarına uygun olarak vergi yasalarında da, doğal olarak, değişiklik yapma hakkına sahiptirler; ancak, vergi gibi çok temel bir konuda, toplumsal uzlaşma, diğer bütün konulardan çok daha önce gelir. Eğer, vergi düzenlemeleri bir toplumsal uzlaşmaya dayanmıyorsa, mutlaka, daha sonra -aynı hükümet döneminde de olabilir, bir başka hükümet döneminde de olabilir- bu düzenlemeler gözden geçirilir ve değişikliğe tabi tutulur.

Hükümetin bugüne kadar yapmış olduğu vergi düzenlemeleri, bir toplumsal uzlaşmaya, arayışa dayalı olmadı; bu düzenleme de öyle gözüküyor. Malî milat ve "nereden buldun"un kaldırılmasıyla işe başlandı. Ardından, vergi affı geldi. Bunun ardından, ekvergilerle ilişkin düzenlemeler yapıldı ve geçen hafta da, iki maddelik, çok küçük bir düzenleme yapıldı. Gerçekte, bu iki maddelik düzenleme, hükümetin vergi konusuna yaklaşımı açısından oldukça ilginç bir düzenleme.

Vergi Affı Kanununa ilişkin olarak, kalkınmada öncelikli yörelerdeki matrah artırım oranlarını düzenleyen bir kanun teklifi Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine geliyor. Olay, bu şekilde sunuluyor. Teklifin gerekçesine bakıldığında, kalkınmada öncelikli yörelerdeki matrah artırımını daha makul seviyelere indirmeyi amaçlayan bir teklif olduğu görülüyor. Teklifin genel gerekçesi bu şekilde. Madde gerekçelerine baktığımızda da, yine bu şekilde

ifade ediliyor. Genel Kurul, vergi affındaki süreleri de dikkate alarak, bunu son derece süratle görüşüp, kabul ediyor, buradan çıkıyor; ancak, teklifin 2 nci maddesi konusunda Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu yeterince bilgilendirilmemiştir. Teklifin gerekçesinde yazılı olan açıklamalar, teklifin gerçek mahiyetini ortaya koymaktan uzaktır, onunla hiçbir ilgisi yoktur. Kalkınmada öncelikli yörelerdeki matrah artırım oranlarının yumuşatılmasına yönelik olarak Cumhuriyet Halk Partisi Grubuna getirilen bu teklifi, hükümetin bu yaklaşımına destek vermek amacıyla, Gruptaki arkadaşlarımız da imzalıyor. Bu, çok doğal. Hükümetin yaptığı her şey veya getirmiş olduğu her teklif tabii ki yanlış değildir. Bizim muhalefet anlayışımız, bütün konulara bu şekilde yaklaşmaya engeldir. Ancak, teklifin 2 nci maddesinde, söylenilenin çok dışında bir düzenleme yapılıyor. Ne yapılıyor 2 nci maddede? Yapılan şudur: Vergi Affı Kanununda, vergi affının yürürlüğe girdiği tarih itibariyle bitmemiş olan vergi incelemelerinin devam edeceği öngörülüyor. Ne zamana kadar; kanunun yayımını izleyen ayın sonuna kadar. Yani, 31 Mart 2003 tarihine kadar bu vergi incelemeleri devam edecektir. Eğer, 31 Mart itibariyle incelemeler hâlâ bitmemişse, bu incelemelere artık devam edilmeyecektir. Olabilir; kendi yaklaşımı içerisinde sürekli vergi incelemesini gündemde tutup, mükellefi, böyle bir yasanın getirmiş olduğu haklardan yararlanabilir miyim yararlanamaz mıyım endişesi içerisinde yaşatmanın bir anlamı yok. 31 Mart'a kadar, vergi inceleme elemanları, ellerindeki iş durumuna göre programlarını yapıyorlar, buna göre incelemelerini sonuçlandırıyorlar. Hangi incelemeleri sonuçlandıracağına inceleme elamanı karar veriyor. O yoğunluk içerisinde gece gündüz çalışarak, 31 Mart'a kadar incelemeleri yetiştiriyorlar; fakat, geçen hafta, 4 Nisan tarihinde Genel Kurulda kabul edilen teklifle, 31 Mart tarihi 20 Mart'a çekilmektedir. Bu da, ilgili kanunun şu maddesindeki ay ibaresi 20 Mart olarak düzeltilmiştir, şeklinde bir düzenlemeyle buradan geçiyor.

Bu, çok enteresan bir düzenleme. Bu, Meclis Genel Kuruluna yeterli açıklama yapılmadan, kalkınmada öncelikli yörelerdeki mükelleflerin matrah artırımını düzenleyen bir düzenleme kapsamında buraya getirilerek, Genel Kurulun takdirine, kabulüne sunulan bir teklif; ama, yapılan, 20 Mart tarihi ile 31 Mart tarihi arasında vergi inceleme raporları tamamlanmış olan birkısım mükelleflerin vergi inceleme raporlarının geçersiz kılınmasına yönelik bir düzenlemedir. Bu düzenlemeye Cumhuriyet Halk Partisinin destek vermesi mümkün değildir. 31 Mart bitmiş; siz, geriye yönelik olarak getirip, 31 Mart tarihinde vergi dairesine teslim edilmiş olan raporlar geçersizdir diyecek bir yasal düzenlemeyi yapıyorsunuz. Bunu, Türkiye Büyük Millet Meclisinin yeterli bilgiyi alarak, yeterli bilgilenmeye sahip olarak yapacağı bir düzenleme olarak görmüyorum.

Ben şundan eminim: Türkiye Büyük Millet Meclisinin bütün üyelerinin, bütün milletvekillerinin, eğer bu teklif hakkında yeterli bilgi kendilerine verilmiş olsaydı, bu maddeye kabul oyu vermelerinin mümkün olmadığını düşünüyorum; fakat, 4 Nisandan bu yana zaman geçti, bu haftaya girdik, hükümetin, bu konuda yanlış yaptık, bunu düzeltelim şeklinde bir yaklaşımını maalesef görebilmiş değiliz. Hükümet, sessizlik içerisinde; yapılanın, âdeta, doğru olduğunu kabul etme eğilimi içerisinde. Sayın Maliye Bakanının "hatalı raporları düzeltmeye yönelik bir işlemdir" şeklinde bir açıklaması oldu; daha sonra, bir televizyon programında "bu, Türkiye Büyük Millet Meclisinin takdiridir, hükümetin dışında yapılmış olan bir iştir" şeklinde bir açıklaması olmuştur; doğrudur, teklif olduğu için, hükümetten gelmemiştir; ama, Sayın Bakan, hükümet eğer bu düzenlemeye katılmıyorsa, bunun hemen gereğini yapmak zorundadır. Tabii, biz, buna yönelik olarak yapılması gereken işlemler konusunda, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kuruluna, bugün, bu konuda gerekli önergemizi sunacağız.

Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; hükümet işe vergiyle başladı demiştik, vergiyle devam ediyor. Daha önce konuşmuştuk, bilgilerinizi tazelemek açısından tekrar dikkatinize sunmak istiyorum; Adalet ve Kalkınma Partisinin seçim beyannamesinde vergi konusunda tam 15 tane taahhüt vardı. Bir tanesi, malf miladın ve nereden buldun yasasının kaldırılmasıydı; bir tanesi, vergi affıydı; bu 2'si yapılmıştır. Kalan 13 adet düzenleme, çeşitli vergilerde indirim veya bazı vergilerin kaldırılması şeklindeki taahhütlerdi. 58 inci hükümet programıyla, bu taahhütler, sadece 3'e indirilmiştir. Bir tanesi vergi reformu olarak ifade edilmiştir ve vergi reformunun hareket noktası da, vergi adaleti ve vergi ödeme gücü olarak ifade edilmiştir. Diğer 2 düzenleme de, çeşitli vergilerde indirimi hedefliyordu. 15 taahhütten 3 tane taahhüde inmiştir hükümet programında. "Vergi reformu" denildiği için "vergi reformu bütün vergi indirimlerini kapsıyor" denilebilir; doğrudur, olabilir. Hükümet programında, o detaylara yer vermemek için "vergi reformu" lafıyla, cümlesiyle bunlar ifade edilmiş olabilir.

59 uncu hükümet programına geliyoruz, yine, vergi reformu kavramı var; ama, başka bir şekilde; şöyle deniliyor: "Vergi reformuyla, vergi tabanı genişletilecek ve marjinal vergi oranları uygun seviyelere indirilecektir." Bir vergi reformu yeni hükümetin gündeminde var; ama, bunun, artık, amacı, vergi adaletini sağlamak değil, marjinal vergi oranlarını uygun seviyelere indirmektir. 58 inci hükümet, hiç değilse, bir vergi adaletini ortaya koymuştu -herkesin şikâyet ettiği, Türk vergi sisteminde vergi adaleti yok, vergi ödeme gücünü dikkate almıyor- böyle bir iyiniyeti ortaya koymuştu; 59 uncu hükümet bundan vazgeçti. 2003 yılı bütçesinin görüşürken burada çok konuştuk. 2003 yılı bütçesinde vergi adaletinden vazgeçildiğinin işaretleri vardı. Dolaylı vergiler diyor, işte, harcamalar üzerinden alınan vergiler, örneğin Katma Değer Vergisi ve benzerleri. Bunların vergi gelirleri içerisindeki payı, 2003 yılında, yüzde 70'e çıkmış durumda, ek vergi önlemlerini, bir defalık önlemleri bir tarafa bırakalım, yüzde 70'dir. Bu oran, geçen yıl yüzde 66 idi.

Dolaysız vergiler, kazanç üzerinden alınan vergiler, Gelir Vergisi örneğin. En önemli kalem Gelir Vergisidir. Gelir Vergisinin vergi gelirleri içerisindeki payı geçen yıl yüzde 23'ken, bu yıl yüzde 20'ye iniyor. Yani, hükümetin "vergi tabanını genişleteceğiz" iddiasının aksine bir bütçe gelmişti oraya. Peki, bütçe neydi; bütçe, hükümet programının bir özeti idi, bir yansımasıydı. Oradaki vergi geliri tahminlerinin yansımaları, biz, bugün burada görüşeceğimiz bu kanunda görüyoruz. Bu kanun, hükümetin vergi adaleti konusunda bir programının olmadığını, bu konuda ciddi bir düşüncesinin olmadığını gösteren bir tasarıdır.

Tasarıda yapılan şüphesiz iyi düzenlemeler vardır. Bunları, tasarımı tümüyle reddetmek mümkün değildir. Birçok iyi düzenleme vardır; yatırım indirimi stopajının kaldırılması, yine, teşvik belgesiz bir yatırım sistemine geçilmesi, kâr payı üzerindeki vergi yükünün azaltılması...

Kâr payı üzerinde son derece yüksek bir vergi yükü vardır; uluslararası ortalamaların üzerinde, yüzde 65'e ulaşan oranda bir yük vardır. Kâr dağıtım halinde kâr üzerindeki vergi yükü -uluslararası ortalamalar yüzde 51-52-53 düzeyindedir- çok ağırdır; bunun, hakikaten indirilmesi gerekir.

Yine, Gelir ve Kurumlar Vergileri üzerinden alınan fon paylarının kaldırılarak sistemin sadeleştirilmesi. Basit usuldeki mükelleflerin -ki, 800 000 mükelleftir- Katma Değer Vergi yükümlülüklerinin kaldırılarak, beyanname vermektan kurtarılmaları. Bu, bir anlamda, vergi idaresine de çok daha güç katacak, 800 000 mükellefi bir kenara bırakıp, çok daha farklı mükellef kesimleriyle uğraşacak bir alan yaratmaktadır.

Bütün bunların hepsi olumlu düzenlemelerdir. Esasen, eski hükümet, önceki hükümet bu düzenlemeleri tasarlamış ve bir Bakanlar Kurulu kararıyla kararına bağlayarak da, vergi sisteminde bu iyileştirmeleri yapacağı şeklinde, Dünya Bankasına sunmuştu. Belki, bu vesileyle, eski hükümete de, bu çalışmalarını yaptığından dolayı teşekkür etmek gerekir.

Kâr payı üzerindeki vergi yükünün azaltılmasının son derece doğru olduğunu söylemiştim. Ancak, kâr payı üzerindeki vergi yükü azaltılırken, bu tasarıyla yapılan bir başka şey daha vardır; Gelir Vergisi tarifesi 5 puan yükseltilmektedir. Halen yüzde 15-yüzde 40 aralığında olan Gelir Vergisi tarifesi yüzde 20-yüzde 45 aralığına çekilmektedir. Bunun anlamı, şirketler üzerindeki vergi yükünü azaltıyorum demektir; oradaki vergi yükü de, fon payıyla, yüzde 33'ten yüzde 30'a inmektedir, kâr payında yüzde 65'ten yüzde 45 küsura inmektedir. Ama, bu tasarı, buradan doğan bir gelir kaybı var, bunu da, ücret dışındaki Gelir Vergisi mükelleflerinin vergi yükünü 5'er puan artırmak suretiyle telafi edeceğim diyor; tasarının yaklaşımı budur.

Şimdi, oradaki fon paylarını da kaldırıyoruz, oradan bir miktar tasarruf olacaktır, mükellefin yükü biraz azalacaktır denilebilir. Gerçek şudur: Şu anda yürürlükte olan Vergi Kanununa göre Gelir Vergisi mükelleflerinin yükü artırılmaktadır; hükümet, bunun aksini hiçbir şekilde söyleyemez. O zaman, hakikaten "59 uncu hükümet programındaki vergi reformunun amacı, marjinal vergi oranlarını indirmektir" yaklaşımı bu tasarıda ifadesini buluyor. Evet, bu yaklaşım, marjinal vergi oranını, yani, en uçtaki mükelleflerin vergi oranını indiriyorum, yüzde 33'lük Kurumlar Vergisi oranını yüzde 30'a indiriyorum, kâr payı üzerindeki yüzde 65'e ulaşan vergi yükü oranını da yüzde 45'lere indiriyorum; ben, buradan doğan vergi kaybını da, diğer Gelir Vergisi mükelleflerinin -esnafın, serbest meslek erbabının- 800 000 civarındaki basit usuldeki Gelir Vergisi mükellefinin -taksici, nakliyecisi, tamircisi gibi esnafın- vergi oranını 5'er puan artırmak suretiyle telafi ediyorum diyor. Hükümetin vergi adaleti konusundaki yaklaşımı bu.

Başka ne yapılıyor; ücret vergilemesinde çok önemli bir değişiklik yapılıyor. 1960'lardan beri sistemde olan ve ücret gelirlerinin, diğer gelirlere kıyasla, daha farklı bir şekilde, daha düşük oranlı birtakım istisnaları uygulamak suretiyle, daha düşük miktarda bir vergi yükü taşıyacak şekilde vergilenmesini sağlayan özel indirim, bu tasarıyla kaldırılmaktadır. Bizim, sadece ücretlilere mahsus olmasın, diğer Gelir Vergisi mükelleflerinde de gelirinin bir kısmını "en az geçim indirimi" veya benzeri adlar altında vergi dışı bırakalım şeklinde bir çabanın içerisine girmemiz gerekirken, tam tersi bir yaklaşım var; ücretlilerdeki özel indirim kaldırılmaktadır. Ne yapılıyor; ücretliler, şu anda, fiş, fatura toplayarak "özel gider indirimi" dediğimiz bir vergi iadesinden yararlanıyor, onunla birleştiriliyor; yani, sen, fiş ve fatura toplarsan, özel indirimden yararlanacaksın.

Belirlenen oranlar, asgarî ücretlinin elde edeceği vergi iadesinde bir kayba yol açmayacak şekildedir, asgarî ücretin üzerindeki bütün ücretlerde bu kayba yol açacaktır; ama, hukuken, yapılan özel indirim, sistemden çıkmış olmaktadır; bu tasarı yasalırsa, Türk vergi sisteminde, artık, özel indirim olmayacaktır. Bu, sosyal adalete, vergi adaletine son derece aykırı bir düzenlemedir. Yapılması gereken, özel indirimi kaldırmak değil -belki, bugün için, o anlamlı bir rakama çıkarılamıyordur ama- bunun yanına, en az geçim indirimini de ilave edebilir miyiz, diğer Gelir Vergisi mükelleflerimizin gelirlerinin bir kısmını vergi dışında bırakabilir miyiz yaklaşımı olmalıydı. Bu, bütün ülkelerde vardır; bütün ülkelerde, gelirin belli bir bölümü, ücretli olsun olmasın, gelir vergisi dışındadır; ama, hükümetin, bu tasarıda, bu yaklaşımını göremiyoruz; daha doğrusu, böyle bir yaklaşım yok zaten. Hükümet vergiyi tabana yaymak için bugüne kadar neler yapmıştır; yapılan şudur: Ek Emlak Vergisini

getirmiştir, ek Motorlu Taşıtlar Vergisini getirmiştir ve bu tasarıyla da, Gelir Vergisi tarifelerini artirmiştir; hükümetin vergiyi tabana yaymaktan anladığı bu maalesef.

Bütün bunlara rağmen, 2003 malî yılı bütçesi içerisinde dolaysız vergilerin, yani kazanç üzerinden alınan vergilerin payı düşmüştür, düşmektedir. Harcamalar üzerinden alınan ve kişinin gelir durumuyla ilgilenmeyen, Katma Değer Vergisi, Özel Tüketim Vergisi gibi vergilerin payı 4 puan artmıştır. O zaman nerede?.. Vergi reformu yok.

Gerçekte, vergi tasarıları görüşülürken, konuşulması gereken asıl konu ekonomidir; çünkü, vergi bir araçtır. Ekonomide dengelerin yerine oturması, ekonominin üretim yapar hale gelmesi, ihracat yapar hale gelmesi, istihdam yaratması için, vergi de bir araçtır. Temel araç kamu finansmanıdır; ama, ekonomide birtakım etkilerde bulunmak için de vergi bir araç olarak kullanılır.

Şimdi, ekonomide neredeyiz? Dün yapılan ihalede faiz yüzde 63'e çıktı. Seçim sonrası, bu vadeyle, aynı vadeyle yapılan 26 Kasım ihalesindeki faiz yüzde 51 idi. Yüzde 63, çünkü faiz, tabii, faizin düşmüş halidir. Yüzde 51'lik faizle kıyaslırsanız, 12 puanlık bir artış; 12 puanlık artışın, bu ekonomide maliyeti 12 milyar dolardır.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN - Buyurun efendim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) - Ekonomide bu durumdayız; ama, maalesef, hükümet, çözümü çok farklı yerlerde aramaktadır. Gönül havuzu, Hazreti Ömer fonu; bütün bunlar, ekonomide ciddi olmayan yaklaşımları gösteriyor. Ekonomide durum ne kadar ciddi olursa olsun, eğer siz kararlı değilseniz, ekonomide çözebileceğiniz hiçbir mesele yoktur. "Bize serum lazım, oksijen çadırındayız" cümlesiyle, ekonomide çözülebilecek hiçbir sorun yoktur.

Şimdi, 2002 yılının güçlü ekonomide geçiş programı çokça eleştirildi. O program çok eleştirildi; ama, hükümetin imzalayıp IMF'ye gönderdiği niyet mektubu, 2002 yılında uygulanan güçlü ekonomide geçiş programının arkasındaki niyet mektubundan çok daha geride kalmıştır. IMF, vereceği 1,7 milyar dolarlık dilimi, 300'er milyon dolarlık dilimler halinde, krediler halinde verecektir. Bu, Türk ekonomisinin çok iyi yolda olmadığını, hâlâ bir güven veremediğini göstermektedir.

İlk üç ayda enflasyon hedeflerini aşmış bulunuyoruz. İlk üç ayda TEFE hedefi yüzde 12, TÜFE'de de yüzde 8'e ulaştı. TEFE'nin yıl sonu hedefi yüzde 17,4'tü; TÜFE yıl son hedefi de yüzde 20'yd. Bu ulaşılan enflasyon rakamlarıyla, yıl sonu hedefinin gerçekleşmesi mümkün gözüküyor maalesef.

Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; Türkiye, gündeminde, artık, sürekli olarak vergi düzenlemelerini tutmak zorunda kalmamalı. Hükümetler, vergi reformu yapacağız iddiasıyla gelip, sonra, vergi reformu dışında çok başka şeyler yaparlarsa, maalesef, vergi hep Türkiye'nin gündeminde kalmak zorunda olacaktır. Vergi yükü Türkiye'de yeteri kadar artmıştır. 1990'da var olan yük, 2001 yılına geldiğimizde reel olarak yüzde 93 oranında artmıştır; vergi gelirlerinin gayri safî millî hâsılaya oranı 11-12 yılda yüzde 93 oranında artmıştır. Bu reel bir artıştır. Aynı dönemde harcamalar yüzde 145 oranında artmıştır. Bunlar

çok önemli gelişmelerdir. Artık, harcamaların hızına vergi gelirlerinin yetişmesi mümkün değildir. Vergide, biraz daha vergi koyalım, biraz daha vergileri artıralım, böylece harcamalarımızı karşılayalım, böylece kamu finansman dengesini kuralım yaklaşımı artık sınıra gelmiştir. Gerçekten, vergi tabanını genişletecek önlemlere ihtiyaç vardır. Vergi tabanını genişletmek, sadece "genişleteceğiz" demekle olmaz. Bakın, bugün nisan ayında yaşadığımız bir sorun var; sosyal güvenlik primlerinde prim oranı yüzde 40 artmaktadır şu an. Eğer hükümet farklı bir karar almazsa, sosyal güvenlik primleri bu ay yüzde 40 oranında artacaktır; eğer hedef enflasyonu dikkate alırsanız, bu oran çok yüksektir. Ya hedef enflasyona inanmamak gerekir. Eğer inanıyorsak, bu oran çok yüksektir. Primlerin yüzde 40 oranında artması, sosyal güvenlik sisteminin açığını kapamaya yöneliktir; ama, Türkiye, sigorta prim oranlarında, yani oran yüksekliğinde, Avrupa Birliği üyesi ülkelerin en yukarılarında yer almaktadır; toplanan prim hâsılatında ise, Avrupa Birliği üyesi ülkelerin en geri sıralarında yer almaktadır. Yani, biz, çok yüksek prim oranlarıyla, çok dar bir kesimden bu primleri tahsil etmeye çalışıyoruz. Neden; taban dar; vergi tabanı nasıl darsa, prim tabanı da dar, çok dar bir kesimden alıyoruz. Tabanı genişletecek önlemler yok. Hükümetin getirmiş olduğu bu vergi yasa tasarısı da, kısmen iyi düzenlemeleri içeren, kapsayan; ama, bunun yanında, vergi yükünü belirli kesimlerde artıran bir tasarıdır.

Vergi yükünü artıran, vergi oranlarını artıran bu yaklaşımları benimsemek mümkün değildir. Bu tip tasarılarla vergiyi tabana yaymak, vergi adaletini sağlamak mümkün değildir.

Sözlerimi burada bitiriyorum; teşekkür ediyor, hepinize saygılar sunuyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Sayın Hamzaçebi, teşekkür ediyoruz.